כל הזבחים פרק שמיני זבחים

פא:

עין משפט נר מצוה

מח א מי׳ פרק ג מהלכות תמורה הלכה ח:
מט ב בגד מי׳ פרק ב מהלכות פסח״מ הלכה יג:
ע ה מי׳ פ״ט מהל׳ תמידין ומוספין הלכה ה:

תורה אור השלם

1. אך בבור אשר יבבר לידקה בבהקמה לא יקדישם איש אותו אם שור אם שה לידקה הוא:
ויקרא כז, כו
2. כחטאת באשם תורה אחת להם וכהן אשר יכפר בו לו יהיה:
ויקרא ז, ז

שיטה מקובצת

מנין לדברות תורה השלמים כו׳. וה״מ ולאחן ליקיר מבכור אמאי לא קאמר נבה מעשר דמים שאר קדשים מנין ומיהו ליקיר סלו קדשים מאי קדשים קרת, א״ל ההם לא נתיר אחרי כמר לאיזה קרבן שיתברר אין מתן דמו שיהי שהרי אין שום קרבן שיהי לאמתן דם הכפרה ואי״כ שמעינן מיהו דה״ה סלוה אמר אין שין אין מבעלין בו אח זה, ואיכא אמאי אין מעמיד קרא דקדשים הם בכבור שיתברר בתעבר דמתנן אחר שיהי ולכני מיתא שאר קדשים מנין. א״ל ההיא קרא מבתמי נמי בתעבר כדדרשינן לעיל (דף מ״ט) ומשבר כי ה״כ הי מיהוא דקדש אמר לגבור דמו לא נאמר אלא דמם מכלן לגבור ומשבר הם שאם נתעבר אחר מאלו בקרבן אחר הייט בשאר קדשים שאדם שיין נאלו כמתן דמן יקריב. לכן לא נרגן קרא אחרינא. וא״ת נאמן ליקיר מדם הספר דמים בשעיר מנגן שאר קרבנות דלגמא שאר אלו מתן דמן אחר אבל שאר קרבנות שאין מתן דמן שאם אמת שיבאלו זה אם זה. א״ל דמין דנירות הכמוב הוא דמעבדין לקרבנות ה״ב מה לי מבאלין מה לי אין מבאלין כיון דיהכי דינא דתמורות ה״ב (ע״כו) אלו קמ״ל קרא דקרייה דם שעיר ליתר דאין מבאלין. (אלא) ב״ב לשאר קרבנות אחת. וא״ת ולמ״ד מעבדין לקרבנות הוי אינא ידי דם שעיר דלגמא מהאי הוי יתהאי לא הוי כמאתר לעיל. א״ל דאמת לא נמי שיעורא דאשר הכא (דמתן) (ומתנן) קרבנות דמיהי לא נמי שיעורא דלהחלות דלגמי אינים אלמרכות מסתמא לא נמי שיעורא דיהוה כל דהו מבמן. ועי״ל דאשר אמ״ל נמי מתן קרבנות הכמיב דם הספר דים הבעיר נירות הכמוב הוא נמי קרבנות דמעבדינא דאשר אין כמתנה רק אלו שיעור מה אלו שיעור מה אמ״ב קאמר דמתנא דאמתנו בכן. ולא (דמן) לכל הנר דאשמתין דעיקר מלגמן לנבין ובלגרן כהן שיעור ה״ב כשמעבדינו בשיעו שיעורא מכל מה. אבל דם הספר ודם הבעיר קרבנות עיקר מלגמי מבעבדינא ה״ב דמבדינן לאלכן כמה שיעור מה אלו שיעור מה אמ״ב אינו אלו אינו אלו אינו אלו